

Korrig kärlek och landsbygdsängest

Familjen och lilla Hjo är Markus Jenemarks motivvärld. Här hittar han den stämning som hans bilder bygger på. Och här har han hittat kärleken.

TEXT **MAGNUS FRÖDERBERG** FOTO **MARKUS JENEMARK**

Många söker sig utåt. Markus söker sig mer inåt. Hans bilder är tagna i ögonblicket men handlar inte om att fånga ögonblicket utan om att fånga en känsla och ett tillstånd. Bilderna har en egen personlig ton som genomsyrar.

Visst har Markus längtat tillbaka till storstan, men han inser att det inte är hans melodi.

– Jag har provat gatufoto, men det funkade sådär. Jag är lite otålig och skyndar hela tiden runt nästa gathörn. Behöver stanna upp mer.

Varken Markus eller hans bilder utstrålar otålighet utan snarare ett stort lugn, men otåligheten finns där och är en anledning till att han inte jobbar i mörkrum utan skannar sina filmer. Men hans fru har föreslagit att han ska göra om pann-

rummet till mörkrum.

Markus sålde sin digitala systemkamera och köpte sig en gammal Pentax med normaloptik.

– Att fotografera med film är som att skjuta skarpt. Med digitalt blir det en massa bilder och lätt att man sitter med sina bilder varje dag. Nu sitter jag kanske två kvällar i månaden och skannar.

Här anas en konflikt för Markus. Fotointresset är bubblande och nästan berusande. När fotografen griper tag om honom blir han mentalt distanserad från familjelivet.

– Det är lätt att bli miniautistisk.

FÖR MARKUS ÄR FOTOGRAFERINGEN viktig för den personliga utvecklingen. Att hitta sitt bildspråk ger ▶

stärkt självförtroende och varje bra bild stärker självkänslan. Markus kan kännas lite försiktig, men när han pratar om sina bilder märks det att han är säker på sig själv.

- Jag litar på mig själv och vet vilka bilder jag tycker om.

Om han själv ska sätta en etikett på sina bilder så blir det subjektiva vardagsbilder. Familjen och miljön i och runt om Hjo är återkommande. En och annan bild är tagen i Växjö dit hans jobb som personlig assistent tar honom då och då. När han besöker vänner i Göteborg blir det också en del bilder tagna.

Kameran, en Pentax MX, är nästan alltid med och är laddad med negativ färgfilm.

- Färgfilmen fungerar bättre i skannern och jag kan styra hur färgtonerna ska översättas till gråtoner vid konverteringen till svartvitt.

I fotoväskan ligger några nyköpta rullar med olika känslighet. En rulle räcker i två veckor så det räcker att han köper ett tiotal rullar åt gången någon gång om året.

Den här dagen har Markus tagit tåget till Uppsala där jag möter upp vid Centralstationen. Hans personliga packning är minimal, men han släpar på en resväska och en blå Ikea-plastkasse med ramade bilder.

EFTER INTERVJUN SKA Markus hänga sin första utställning i Uppsala Fotografiska Sällskaps lokaler som ligger mitt i stadens akademiska och kyrkliga centrum. Markus har också bestämt tid med en man som ska sälja en Olympus OM-2 med några objektiv.

– Köper jag kameran kommer nog att sälja några av objektiven. Jag behöver egentligen bara en normal. Vidvinklar är inte min grej.

Olympusen erbjuder automatik till skillnad mot hans Pentax MX, men de båda kamerorna är lika små och smidiga. Frågan för Markus tycks mest vara om han trivs med Olympusen.

Säljaren dyker upp samtidigt som Markus bär in sina bilder i utställningslokalen. Han ställer ut tillsammans Christofer Grandin som också fotograferar i svartvitt. De båda har funnit varandra på nätet.

Trots att de planerat utställningen tillsammans och Markus har gjort en gemensam utställningsaffisch har de aldrig träffats tidigare. Utställningen har tvingat honom att titta på sina bilder på ett nytt sätt.

– Först valde jag ut de bästa bilderna, sedan valde jag de bilder som fungerar ihop i stället, berättar Markus. Jag gillar öppna bilder som lämnar mer åt fantasin i stället för bilder som är helt klara. Det är det som är skillnaden om det blir bra eller inte. Bilderna måste också kännas äkta.

– Det blir bäst när jag inte planerar. Jag tänker varken före eller efter att jag fotograferar utan reagerar bara när allt faller samman med ögonblick och ljus.

På flera fotocommunitys där har Markus lärt känna andra fotografer med stilar som har beröringspunkter med hans egna bilder. Han deltar också i fototävlingar:

– Jag blev rent skakig när jag läste Anna Claréns kommentar till en bild på min dotter hon belönat i en etapp av Kamera & Bilds Grand Prix. Att någon som sett så många bra bilder kan gilla min bild, det är stort för mig.

Markus har också belönats i Grand Prix för en bild på en hund som sprang över en tennisbana. Bilden fick hård kritik av läsare som tyckte att vem som helst kan fotografera en hund och dessutom klippa av benen på den.

Kritiken bekommer inte Markus som vet varför han gillar bilden. Den har rätt stämning. ■

FOTO: MAGNUS FRÖDERBERG

MARKUS JENEMARK

Ålder 33 år.

Familj Hustrun Maja och barnen Minna 4 år och Morris 1,5 år.

Bor Hjo.

Yrke Personlig assistent.

Utrustning Pentax MX med normalobjektiv.

Film Fujifilm negativ färg.

Skanner Nikon Coolscan V (LS-50).

Portfolio www.markusjenemark.carbonmade.com
och <http://grupprof.blogspot.com/>